

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **Jablonecká energetická a.s.**, se sídlem Liberecká 4191/120, Jablonec nad Nisou, zastoupena Mgr. Lukášem Votrubou, advokátem, se sídlem Moskevská 637/6, Liberec, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo nám. 5, Jihlava, proti rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 21. 9. 2015, č. j. 10530-31/2013-ERU, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 11. 2017, č. j. 30 A 134/2015 – 106, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 11. 2017, č. j. 30 A 134/2015 – 106, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 4. 1. 2018 se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 11. 2017, č. j. 30 A 134/2015 – 106, (dále „napadený rozsudek“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 21. 9. 2015, č. j. 10530 31/2013-ERU, (dále „napadené rozhodnutí“).

[2] Napadeným rozhodnutím byl zamítnut rozklad a zároveň potvrzeno rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 7. 7. 2015, č. j. 10530-27/2013-ERU. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně žalobkyni shledal vinnou ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, a uložil jí pokutu podle § 16 odst. 4 písm. b), ve spojení s § 16 odst. 1 písm. d) téhož zákona ve výši 418.868 Kč a dále jí podle § 18 odst. 3 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetického zákona) uložil opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu – vystavit odběratelům opravné vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 tak, aby tato nezahrnovala neoprávněné náklady zahrnuté do výsledné ceny tepelné energie za rok 2011.

[3] Součástí kasační stížnosti je návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatelka v návrhu uvedla, že krajský soud vyhověl návrhu na odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí. Stěžovatelka již splnila svou povinnost zaplatit pokutu ve výši 418.868 Kč a povinnost zaplatit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč, kdy tak učinila před rozhodnutím krajského soudu o odložení vykonatelnosti rozhodnutí. Nadále je však povinna plnit povinnost vystavit odběratelům opravné vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2011.

[4] Přiznáním odkladného účinku nevznikne třetím osobám žádná újma; naopak jeho nepřiznáním třetím osobám určitá újma vzniknout může. Stěžovatelka již ve výpočtu, který předložila krajskému soudu, uváděla, kolik by v případě, že bude napadené rozhodnutí shledáno správným, činily jednotlivé částky pro jednotlivé odběratele, které by byla povinna stěžovatelka těmto odběratelům vrátit. Jedná se o dobropisy pro jednotlivá odběrná místa v celkové výši mezi 9,02 Kč - 480,61 Kč bez DPH u odběratelů skupiny B2A, resp. 13,26 Kč - 8.536,32 Kč bez DPH u odběratelů skupiny bez B2A, a to při celkovém počtu těchto odběrných míst 374 (tato hodnota je zjištělná z důkazů dobropisy).

[5] Některá odběrná místa jsou domy ve správě SVJ, bytových družstev či jiných správců, kdy v okamžiku doručení opravného vyúčtování ze strany stěžovatelky budou tyto správcovské subjekty povinny dále rozúčtovat tyto případné dobropisované částky. Stěžovatelka své náklady na provedení opravného vyúčtování odhaduje na 15.334 Kč (cena bankovních služeb 3 Kč/platba a cena poštovního 38 Kč). Případné dobropisy však v konečném důsledku postihují cca. 3.500 konečných subjektů, kdy správci budou muset všem těmto subjektům poukázat uvedený rozdíl a dále tento také řádně vyúčtovat (zasláním písemného vyúčtování). Lze očekávat, že náklady na vyúčtování a výplatu dobropisu postihnou i správce, tedy celkem cca. 143.500 Kč. Podstatné je, že každý správce bude muset každému jednotlivému místu spotřeby (bytu, nebytovém prostoru apod.) zaslat opravné vyúčtování za rok 2011, tj. vzniknou těmto třetím subjektům další náklady mzdové, náklady poštovních služeb, náklady bankovních služeb. V případě, že by Nejvyšší správní soud vyhověl stěžovateli, byly by veškeré tyto náklady vynaloženy zbytečně a předčasně. Stěžovatelka by pak musela opětovně vyúčtovat náklady za rok 2011 a vyčkat konečného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu, se kterým by mohly být spojeny opět další povinnosti. Tj. veškeré náklady na realizaci rozhodnutí by se mohly hradit ve skutečnosti až 3x. Tyto náklady budou zatěžovat třetí subjekty. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil v přípisu ze dne 17. 1. 2018, v němž uvedl, že pravomocně uložená pokuta již byla uhrazena, požadovaný odklad by se tak měl týkat toliko opatření k nápravě spočívající v kalkulaci ceny tepelné energie bez neoprávněných nákladů a jejímu vyúčtování odběratelům. Uložení veřejnoprávní povinnosti provést opatření k nápravě bude mít dopad do soukromých práv a povinností dotčených subjektů (nejen stěžovatelky ale i odběratelů). Případné zrušení napadeného rozsudku a napadeného rozhodnutí by ohledně sankce mělo následky pouze co do vypořádání mezi stěžovatelkou a žalovaným (vrácení pokuty), nicméně v případě opatření k nápravě by zatěžovalo i odběratele, kterým by bylo

pokračování

nejprve oznámeno, že jim byla účtována nesprávná cena tepelné energie a byl jim vrácen případný přeplatek a následně by bylo zjištěno, že na takové plnění nemají nárok. Z uvedeného hlediska žalovaný považuje přiznání odkladného účinku za vhodný prostředek neboť ani odběratelům tím nebude způsobena nepřiměřená újma. S ohledem na praxi správních soudů žalovaný nic nenamítá s případným přiznáním odkladného účinku.

[7] Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelčin návrh je důvodný a **přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.**

[8] Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, nese v dané věci stěžovatel (zde žalobkyně). Hrozbu nepoměrně větší újmy musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy.

[10] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatelka v posuzované věci prokázala, že by jí v důsledku výkonu rozsudku krajského soudu a napadeného rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma než žalovanému. Přiznání odkladného účinku se jeví jako vhodné řešení i s ohledem na ochranu práv třetích subjektů (odběratelů). Přiznání odkladného účinku rovněž není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že v případě stěžovatelky jsou podmínky obsažené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nicméně Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu